

280

280

Sprawozdanie

Wydziału krajowego w przedmiocie zezwolenia gminie m. Łańcuta powiat Łańcut na pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych, piwa, miodu, maliniaku, wiśniaku i poziomczaku.

Wysoki Sejmie!

Na podstawie rozporządzenia gubernialnego z d. 27. kwietnia 1820 L. 11.380 i 27. października 1820 L. 53.609 pobiera gmina m. Łańcuta t. zw. opłaty komunalne od trunków propinacyjnych. Wysokość tych opłat ustanawiała się w stosunku 50 - 75% podług skali ułożonej według taryfy zniesionego w r. 1835 podatku konsumcyjnego od gorących trunków w stosunku do istotnej wartości alkoholu.

Obecnie opłaty te wynoszą:

1. Od 1 hektolitra okowity po 5 K 57 h.
2. Od 1 hektolitra likieru, araku, rumu, ponczowej esensyi i wszelkich słodzonych napojów spirytusowych po 11 K 50 h.
3. Od jednego hektolitra piwa według tężości od każdego stopnia Tralesa po 16⁷⁰ h a zatem od 9 stopni Tralesa po 1 K 50 h, a od 12 stopni po 2 K 04 h.

Uchwałą z dnia 10. września 1908 postanowiła Rada gminna w Łańcutie celem uregulowania względnie podwyższenia poboru wymienionych opłat postarać się o zaprowadzenia w drodze ustawy krajowej na przeciąg lat dziesięciu opłat gminnych od niżej poszczególnionych napojów według następującej taryfy:

1. Od jednego litra spirytusu po 22 h czyli od jednego hektolitra po 22 K.
2. Od jednego hektolitra słodzonych napojów spirytusowych jako to: araku, rumu, likieru, koniaku, śliwownicy, rozolisu, ponczowej essensyi i innych słodzonych napojów spirytusowych po 20 K.
3. Od jednego hektolitra piwa bez względu na gatunek po 4 K.
4. Od jednego hektolitra miodu, wiśniaku, maliniaku i poziomczaku po 10 K

Uchwała powyższa została w gminie należycie ogłoszoną i nikt przeciwko niej nie wniósł protestu.

Wydział powiatowy w Łańcutie, działając w zastępstwie Rady powiatowej, na posiedzeniu z dnia 19. września 1908 zatwierdził w całej osnowie powyższą uchwałę Rady gminnej.

Zaprowadzenia rzeczonych opłat domaga się gmina wedle relacyi swej z dnia 19. września 1908 celem uzyskania funduszków na wybrukowanie placów i ulic, urządzenie chodników, budowę nowej rzeźni, wybudowanie drugiego budynku szkolnego, tudzież na odrestaurowanie ratusza.

Wedle budżetów gminy z trzech ostatnich lat stan funduszków przedstawia się następująco:

W roku 1906	wynosiły wydatki	. 44.888 K 34 h
" " "	dochody	. 35.752 " 57 "
	niedobór	. 9.135 K 78 h

pokryty 41% dodatkiem do podatków bezpośrednich w gminie przypisanych, wynoszących kwotę 21.604 K 25 h.

W roku 1907	wynosiły wydatki	. 42.009 K 24 h
" " "	dochody	. 32.497 " 60 "
	niedobór	. 9.511 K 64 h

pokryty 44% dodatkiem do podatków bezpośrednich — obok 36% dodatku na cele szkolne.

W roku 1908	wynoszą wydatki	. 59.026 K 01 h
" " "	dochody	. 36.061 " 42 "
	niedobór	. 22.964 K 59 h,

który ma być pokryty 100% dodatkiem do podatków bezpośrednich.

C. k. Dyrekcyja galicyjskiego funduszu propinacyjnego we Lwowie w piśmie swem z dnia 5. października 1908 L. 2.507 oznajmiła, że w uwzględnieniu niezwykle trudnych warunków finansowych, w których znajduje się gmina miasta Łańcuta nie sprzeciwia się przyznaniu tej gminie w drodze ustawowej prawa poboru opłat gminnych od spirytusu, słodzonych trunków, piwa i miodu i wyjątkowo nie kwestyonuje wymiaru tych opłat w najwyższej według obowiązujących przepisów dopuszczalnej skali a to od hektolitra spirytusu 22 K, słodzonych trunków 11 K, piwa 3 K 40 h.

Pozostawiając zaś Wydziałowi krajowemu dalsze zarządzenia co do uchylenia z chwilą ustawowego wprowadzenia powyższych opłat, dalszego poboru istniejących dotąd w gminie m. Łańcuta tak zwanych opłat komunalnych od trunków propinacyjnych, zastrzegła c. k. Dyrekcyja w interesie krajowego funduszu propinacyjnego, by ustawowe prawo poboru opłat gminnych od trunków spirytusowych, piwa i miodu przyznano gminie m. Łańcuta, zgodnie z obowiązaniem przyjętem przez gminę w końcowym ustępie jej petycyi z dnia 19. września b. r. (L. 1172), tylko pod tym warunkiem, że gminie jej na czas po koniec roku 1910 nie będzie wolno zabezpieczyć dochodu z tych opłat inaczej, jak tylko w zgodnem porozumieniu z c. k. Dyrekcyją galic. funduszu propinacyjnego, względnie z miejscowym dzierżawcą prawa propinacyi.

Wydział krajowy ze swej strony uznaje w zupełności potrzebę zezwolenia gminie na pobór powyższych opłat i dlatego wnosi:

./. Wysoki Sejm raczy uchwalić dołączony ./. projekt ustawy.

Z Rady Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Marszałek krajowy:
St. Badeni, w. r.

Sprawozdawca:
Dr. Józef Wereszczyński, w. r.
Członek Wydziału krajowego.

Ustawa

z dnia o zezwoleniu gminie m. Łańcuta (powiat Łańcut) na pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych piwa, miodu, wiśniaku, poziomczaku i maliniaku.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

Art. I.

Gminie miasta Łańcuta (powiat Łańcut) zezwala się pobierać od wejścia w życie niniejszej ustawy na przeciąg lat dziesięciu opłaty gminne od niżej poszczególnionych napojów dla miejscowej konsumpcyi przeznaczonych według następującej taryfy:

1. Od jednego litra stustopniowego spirytusu, dającego się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem po 22 h czyli od jednego hektolitra stustopniowego spirytusu po 22 K.

2. Od jednego hektolitra słodzonych napojów spirytusowych, których zawartość alkoholu nie da się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem, jakoto: araku, rumu, koniaku, ponczowej essensyi, likieru, śliwowicy i rozolisu po 11 Koron czyli od jednego litra po 11 halerzy.

3. Od jednego hektolitra piwa bez względu na gatunek po 3 K 40 h.

4. Od jednego hektolitra miodu, wiśniaku, maliniaku, i poziomczaku po 10 K.

Art. II.

Okręg poborowy stanowi gmina Łańcut.

Art. III.

Ta opłata ciąży tylko na konsumpcyi miejscowej w obrębie gminy, nie można nią obciążać produkcji ani obrotu handlowego.

Art. IV.

Od opłaty tej ma być wolną wódka w tych wszystkich wypadkach, w których po myśli §. 6. ces. rozp. z 17. lipca 1899. dz. p. p. Nr. 120 część II. wolną jest od państwowej opłaty konsumpcyjnej.

Art. V.

Bliższe postanowienia co do sposobu poboru tych opłat wyda w drodze administracyjnej c. k. Namiestnictwo w porozumieniu z Wydziałem krajowym.

Art. VI.

Dzierżawa dochodu z tych opłat ma być złączoną do końca roku 1910 z dzierżawą prawa propinacyi w Łańcucie a dla przeprowadzenia tej dzierżawy do końca roku 1910 obowiązana jest gmina zgodnie porozumieć się z c. k. Dyrekcyą galic. funduszu propinacyjnego, względnie z dzierżawcą prawa propinacyi.

Art. VII.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.
Z tą chwilą traci gmina m. Łańcuta prawo poboru t. zw. opłat komunalnych od trunków propinacyjnych, pobieranych na podstawie dawniejszych przepisów i uprawnień.

Art. VIII.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.
